

[Elmquist.]

mennesker mellem 18 og 21 år gøre, for I er fritaget for dødsstraf, I løber i hvert fald ingen risiko; lad os først og fremmest sætte jer ind på de farlige opgaver.

Jeg har her gjort rede for det nævnte mindretals stilling til dette spørgsmål. Enhver skal naturligvis følge sin samvittighed — det er noget af et samvittighedsspørgsmål —, men venstres og det konservative folkepartis udvalgsmedlemmer mener, det er helt forkert med denne nedsættelse af aldersgrænsen fra 21 til 18 år. Jeg vil gerne nævne, at et andet mindretal, bestående af de ærede medlemmer hr. Ernst Christiansen, fru Ingeborg Hansen, hr. Marinus Larsen og hr. Steincke, indstiller forslaget om dødsstraf til vedtagelse uændret, men har udtalt, at det vel forstår den begrundelse, der er anført for ændringsforslaget, men ikke ønsker specielt at stemme for ændringer i lovforslaget om dødsstraf, når der overhovedet ikke gives mulighed for at få vedtaget nogen af de ændringer, som i hvert fald efter manges mening tiltrænges i hovedlovforslaget. Endelig siger et tredje mindretal, de ærede medlemmer hr. Brodthagen, hr. Th. Jensen og frk. Anna Westergaard, at de af principielle grunde må modsætte sig hele lovforslagets gennemførelse.

Angående selve hovedlovforslaget må jeg lige gøre opmærksom på, at et mindretal, det ærede medlem frk. Anna Westergaard, har ønsket tilført betænkningen bemærkning om, at det ærede medlem tager afstand fra lovforslaget og må modsætte sig dets gennemførelse. Udvalgsbehandlingen, siger det ærede medlem, har ikke hos det ærede medlem bidraget til at fjerne betænkelighederne ved de uklarheder og deraf følgende fortolkningsmuligheder, som lovforslaget rummer, ved lovens farlige konsekvenser for civilbefolkningen i forbindelse med den internationale konvention af 12. august 1949 om civilbefolkningens beskyttelse og ikke mindst ved de usikkerhedsmomenter, der vil knytte sig til selve lovens eventuelle anvendelse.

Jeg kan altså på udvalgsflertallets vegne indstille hovedlovforslaget til vedtagelse uændret, idet jeg tilføjer, at flertallet håber, at der ikke hermed er sagt det sidste ord med hensyn til afhjælpning af de mangler, som flertallet mener findes i lovforslaget,

men at disse mangler og de spørgsmål, der knytter sig dertil, må blive genstand for en yderligere drøftelse, om ikke andre steder, så i hvert fald i den permanente straffelovskommission, Jeg indstiller altså på udvalgsflertallets vegne dette forslag til uændret vedtagelse, og med hensyn til dødsstrafforslaget stiller jeg på det nævnte mindretals vegne ændringsforslag om, at man i § 1, stk. 2, ændrer „21 år“ til: „18 år“.

Ingeborg Hansen: Med hensyn til lovforslaget om dødsstraf vil jeg ganske kort gøre rede for det standpunkt, det andet mindretal i udvalget har indtaget, og som forsåvidt har fundet udtryk i betænkningen, idet man siger, at man vel forstår den begrundelse, der anføres for ændringsforslaget, men når man ikke har kunnet gennemføre de ændringer, som vi mener kunne være meget ønskelige, for ikke at sige tiltrængt, i selve straffelovsforslaget, har vi heller ikke noget som helst ønske om eller grund til at gå med til ændring på dette forholdsvis lille område, hvor der iøvrigt er meget stærkt divergerende meninger. Altså, mindretallet har kunnet samle sig om det standpunkt at tage de to lovforslag, som er oversendt fra folketinget, i den der vedtagne skikkelse og ønsker ikke at ændre noget i dem.

Må jeg føje til et par ord for mit eget personlige vedkommende. Jeg går ud fra, eller rettere sagt, jeg ved, at det er ikke det rette tidspunkt her ved en anden behandling til at komme ind på en principiel diskussion om dødsstraffens berettigelse. Argumenterne er for de flestes vedkommende ført frem under første behandling, og alle argumenter er kendt. Jeg skal altså ganske afholde mig fra at komme ind på det principielle synspunkt, men vil blot gerne sige, at ved første behandling oplyste jeg tinget om, at jeg denne gang ville stemme for dødsstraf — skønt jeg er en principiel modtander af den — med den motivering, at bestemmelsen er taget ud af den borgerlige straffelov og kun tager sigte på visse handlinger begået under krig eller fjendtlig besættelse. Det kan jeg altså gå med til, men jeg går ikke med til — undtagen meget nødtvunget, og det foreligger ikke i dette tilfælde — at udvide den kreds af personer, som kan idømmes dødsstraf. Det er mig tilstrækkeligt, at man